

N:o 53.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 april 1899.

— — — — — Andra Kammaren den 19 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckta motioner
angående ändring af § 7 i förordningen om kyrkostämma
m. m.*

(Laguskottets utlåtande n:o 16.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag hafva enskilda motionärer väckt förslag om ändrad lydelse af § 7 i kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 i syfte att erhålla en i lag stadgad grund för rösträtten i de fall, då stads- och landsförsamling eller delar deraf äro i kyrkligt afseende förenade.

Riksdagen delar motionärernas uppfattning om olämpligheten af den i kyrkostämmoförordningens § 7 meddelade föreskrift, att stads- och landsförsamlingar eller delar deraf, som äro i kyrkligt afseende förenade, sjelfva ega att besluta om den röstgrund, som för de gemensamma kyrkliga angelägenheternas afgörande skall vara gällande. Erfarenheten vittnar noggsamt såväl om svårigheten i många fall att få ett dylikt beslut till stånd som ock om det missnöje, hvilket ofta inom den ena eller andra församlingdelen råder öfver den röstgrund, som i sådan ordning blifvit bestämd.

Då Riksdagen fördenskull i likhet med motionärerna anser det vara önskligt att erhålla en i lag stadgad röstgrund, som för ifrågasvarande fall skulle vara tillämplig, får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t, efter verkställd utredning, låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af § 7 i kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, att derigenom erhålles en i lag bestämd grund för rösträtten i de fall, då stads- och landsförsamling eller delar deraf äro i kyrkligt afseende förenade.

Stockholm den 19 april 1899.

Med undersåtlig vördnad.